

Udgiftsbilag VIII.

1. Efter Anmærkningerne Pag. 52 er Tilgangen i Contoen til almindelige Pensioner til Embedsmænd for indværende Aar opgivet at ville overstige Afgangen for samme Tidrum med et Beløb af 10,336 Rbd. 64 Sk.; men foruden den der opførte Tilgang er der senere meddelt Udvalget en Fortegnelse over Pensioner, der ere tilkomne efter 4de September 1850, til hvilken Dag hin Tilgang var beregnet, og efter denne senest meddelte Liste udgjøre de nye tilkomne Pensioner 17,752 Rbd. 48 Sk. Paa Udvalgets Spørgsmaal, om denne Tilgang kunde antages at ville blive opveiet af en tilsvarende Afgang, eller om den maa formodes at ville bevirke nogen Forhøielse i det hele foreslaaede Pensionsbeløb, og da hvilken, har Finantsministeriet svaret, at Pensioner til Embedsmænd udgjorde den 4de September 1850 372,336 Rbd. 4 Sk., og da der til for 1850—51 kun var normeret 362,000 Rbd., medens Afgangen for den tilbageværende Del af Aaret ei turde anslaaes høiere end Tilgangen, havde man for 1851—52 forlangt et forøget Tillæg af 8,000 Rbd., hvorved der var taget Hensyn baade til den nu bekjendte og den endnu ubekjendte, men forventede Tilgang og Afgang, saavel i indværende Finantsaar som i Finantsaaret 1851—52, altsaa ogsaa til den specielt udhævede Tilgang siden 4de September 1850. Som Følge heraf vil altsaa den forlangte Sum af 370,000 Rbd. være at nedsætte med det samlede Beløb af de Pensioner, som Thinget ikke maatte bevilge.

2. Til to forhenværende vestindiske Embedsmænd (de paa Nr. 1 under Nr. 26 og 39 opførte) er forlangt en Pension af 2,800 Rbd. til hver; hvilken Pension dog bliver at nedsætte til 1,500 Rbd. til hver, naar de tage Ophold i Moderlandet. Da disse Pensioner efter de Meddelelser, Udvalget har modtaget, maae anses at være stemmende med de almindelige Regler, tør man ikke foreslaae en forandret Pensionering; men Udvalget paatviler ikke, at det for det Tilfælde, at Pensionerne udbetales med det større Beløb, noie bliver paaseet, at de Paagældende virkelig have stadigt Ophold i Vestindien.

3) Af Fortegnelsen over „nye Pensioner til afgaaede Embedsmænd“ vil Thinget have seet, at der til Personer, der have staaet i Prindsesse Juliane Sophies Tjeneste er forlangt en aarlig Udbetaling af Statskassen af i Alt 4240 Rbd. (see Fortegnelsen Nr. 47). Til at bedømme, hvorvidt der paaligger Staten nogen Forpligtelse til at udrede disse Pensioner, ville følgende Momenter komme i Betragtning.

Da Hds. Rgl. Høihed Prindsesse Juliane Sophie ægtede den fremmede Fyrste, Prinds Frederik af Hessen-Philippsthal-Barchfeld, udstedte hun den 28de October 1812 en i det tydske Sprog affattet „Renunciationsact“, hvoraf der er meddeelt os et Uddrag, der i Oversættelse lyder saaledes:

„Vi Juliane Sophie, af Guds Naade . . . da efter Guds den Allerhøiestes Billie og Tilskikkelse den durchlauchtigste, stormægtigste Fyrste og Herre, Hr. Frederik den Sjette, Konge til Danmark, Norge . . . har trolovet og forenet Os, ved den den 19de Aug d. A. oprettede Ægtepagt med den ham uskiftelige Durchlauchtigste Fyrste, Hr. Frederik Wilhelm Carl Ludvig, Prinds af Hessen-Philippsthal-Barchfeld, som dennes fremtidige Ægtegemalinde, og i den Anledning har behaget at bevilge Os foruden de hidtil Os personlig tilstaaede 4000 Rd. D. C. endnu en aarlig Apanage af 18,000 Rd. D. C., endvidere til Anskaffelsen af de nødvendige Inventariesager 18,000 Rd., og, istedetfor Trosskaar-Pengene, den Summa 4000 Rd., samt endelig nogle Naturalleveringer; at vi derfor . . . for Os og Vore Arvinger, med velberaad Hu og uigenkabeligt saaledes som saadant rettest og usforanderligt kan, skal og maa see, frastige Os og give Afkald, ligeoverfor høistbemedte Vor Hr. Fatters Majestæt og Høistfammes kongelige Arvinger og Successorer, paa alle andre, i bemeldte Ægteskabspagt ikke nævnte, Rettigheder og Begunstigelser, saasom Kongeriger, Fyrstendømmer, Grevskaber, Heriskaber og Lande, ligesom og Godser, der alt ere erhvervede eller fremtidig erhverves, med hvad Navn de end nævnes kunne, efter den ved det kongelige Arvehus indførte Forsatning og til Grundlov tjenende lege regia, hvilken Vi hermed fuldkommen underkaste Os . . .“

I Aaret 1828 ansøgte en hos Prindsesse